

293

ZÁKON

ze dne 10. listopadu 1993

o výkonu vazby

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

HLAVA I ZÁKLADNÍ USTANOVENÍ

§ 1

Účel zákona

Účelem zákona je upravit podmínky výkonu vazby v trestním řízení, zejména stanovit práva a povinnosti osob ve vazbě, postavení příslušníků a občanských pracovníků Vězeňské služby České republiky (dále jen „Vězeňská služba“) při zajišťování výkonu vazby a upravit dozor nad tímto výkonem.

§ 2

Zásady výkonu vazby

Dokud není pravomocným odsuzujícím rozsudkem soudu vyslovena vina, nelze na toho, kdo byl vzat do vazby (dále jen „obviněný“), hledět, jako by byl vinen. Během výkonu vazby smí být obviněný podroben jen těm omezením, která jsou nutná ke splnění účelu vazby z hlediska jejího důvodu¹⁾ a k zachování stanoveného vnitřního pořádku. Ve výkonu vazby nesmí být ponižována lidská důstojnost obviněného a nesmí být podrobován fyzickému ani psychickému nátlaku.

§ 3

Orgány zajišťující výkon vazby

(1) Ostrahu obviněných a další úkoly vyplývající z výkonu vazby zajišťuje Vězeňská služba.

(2) Vězeňská služba je vůči obviněnému oprávněna použít pouze taková omezení a donucovací prostředky, které připouští zákon.²⁾

§ 4

Místo výkonu vazby

Vazba se vykonává ve vazební věznici nebo ve zvláštním oddělení věznice (dále jen „věznice“).

HLAVA II

PŘIJÍMÁNÍ, UMÍSTĚOVÁNÍ
A PROPOUŠTĚNÍ OBVINĚNÝCH

§ 5

Přijímání obviněných

(1) Do výkonu vazby lze přijmout obviněného jen na písemný příkaz soudu vydaný na základě rozhodnutí o vzetí do vazby. Toto rozhodnutí musí být k písemnému příkazu připojeno. Přijímání do výkonu vazby se provádí nepřetržitě.

(2) Při přijetí do výkonu vazby musí být obviněný prokazatelně seznámen se svými právy a povinnostmi podle tohoto zákona, řádu výkonu vazby a s vnitřním řádem věznice.

Umísťování obviněných do cel

§ 6

(1) Při umísťování obviněných do cel se dbá na to, aby byl dodržen účel vazby a aby nedocházelo k mravnímu nebo jinému ohrožení obviněných.

(2) Jestliže o to obviněný požádá, umístí se do samostatné cely, umožňují-li to podmínky ve věznici.

(3) V odůvodněných případech může obviněný požádat o umístění do jiné cely.

(4) O žádosti podle odstavců 2 a 3 rozhodne ředitel věznice nebo jeho zástupce.

§ 7

(1) Odděleně se umísťují:

- a) muži od žen,
- b) obvinění, u nichž je důvodem vazby obava, že budou mařit objasňování skutečností závažných pro trestní stíhání,³⁾ od ostatních obviněných,
- c) obvinění, proti nimž je vedeno společné řízení a zároveň je, byť jen u jednoho z nich, důvodem vazby obava, že bude mařit objasňování skutečností závažných pro trestní stíhání,³⁾
- d) obvinění, kteří jsou stíháni pro některý z trestných

¹⁾ § 67 a 381 trestního řádu.

²⁾ Zákon ČNR č. 555/1992 Sb., o Vězeňské službě a justiční strážní České republiky.

³⁾ § 67 písm. b) trestního řádu.

činů uvedených v § 62 trestního zákona, od ostatních obviněných,

- e) obvinění, kteří jsou stíháni pro trestný čin spáchaný z nedbalosti, a obvinění, kteří nebyli dříve odsouzeni k nepodmíněnému trestu odnětí svobody, od ostatních obviněných,
- f) obvinění od pravomocně odsouzených,
- g) mladiství od dospělých,
- h) obvinění, u nichž je podezření na přenosné nebo duševní onemocnění.

(2) Při rozhodování o umístění obviněných do cel je třeba respektovat pokyn soudu a v přípravném řízení i státního zástupce k oddělenému umístění obviněných a podle možnosti přihlížet též k dalším hlediskům a skutečnostem, zejména k věku obviněných, stupni jejich narušení, životním návykům a osobním vlastnostem.

(3) Obviněný, který se ve vazbě chová agresivně nebo soustavně porušuje řád výkonu vazby nebo vnitřní řád věznice, se umístí ve zvláštní cele, odděleně od ostatních obviněných.

§ 8

Výkon vazby se zmírněným režimem

(1) Obviněného lze umístit do oddělení výkonu vazby se zmírněným režimem, pokud tím nebude ohrožen účel vazby.

(2) V oddělení výkonu vazby se zmírněným režimem je ubytovací prostor se společným sociálním a kulturním zařízením, ve kterém se obvinění v určeném čase mohou volně pohybovat a stýkat se s obviněnými, kteří jsou umístěni v tomto oddělení.

(3) Do oddělení výkonu vazby se zmírněným režimem nelze umístit obviněného, který porušuje stanovený pořádek a kázeň nebo nemůže být do tohoto oddělení umístěn z bezpečnostních důvodů. Rovněž se do tohoto oddělení neumísť obviněný, u něhož to nedoporučil lékař vzhledem k jeho zdravotnímu stavu, a obviněný, u kterého toto umístění nedoporučil psycholog.

(4) Ustanovení § 7 se v oddělení výkonu vazby se zmírněným režimem užije obdobně.

§ 9

Základní vybavení cel

(1) Pro každého obviněného musí být v cele lůžko a skříňka na uložení osobních věcí. Cely jsou dále vybaveny stolkem a židlemi v počtu odpovídajícím počtu obviněných a sociálním zařízením, odděleným od zbývajících prostorů cely neprůhlednou zástěnou.

Do každé cely musí být zavedeno elektrické osvětlení a signalizační (přivolávací) zařízení.

(2) Ubytovací plocha včetně sociálního zařízení na jednoho obviněného musí činit nejméně 3,5 m². Umístit obviněného do cely, v níž na něj případně menší ubytovací plocha, lze pouze za okolností stanovených v řádu výkonu vazby a na nezbytně nutnou dobu; to neplatí u mladistvých a těhotných žen.

§ 10

Propuštění obviněných

Obviněný se propustí z vazby jen na písemný příkaz soudu, a to neodkladně. Zvláštní zákon může stanovit, v kterých případech toto právo přísluší i státnímu zástupci.⁴⁾

HLAVA III

PRÁVA A POVINNOSTI OBVINĚNÝCH

§ 11

Stravování obviněných

Obviněnému se poskytuje třikrát denně strava za podmínek a v hodnotách, které odpovídají zásadám správné výživy a jeho zdravotnímu stavu.

§ 12

Vystrojování obviněných

(1) Požádá-li o to obviněný, má právo používat ve výkonu vazby vlastní oděv, prádlo a obuv za předpokladu, že splňují podmínky hygienické a estetické nezávadnosti a že má zajištěnu jejich výměnu na vlastní náklady.

(2) Nejsou-li splněny podmínky stanovené v odstavci 1, je obviněný povinen používat vězeňský oděv, prádlo a obuv. V takovém případě se jeho vlastní oděv, prádlo a obuv odevzdají do úschovy věznice.

§ 13

Korespondence

(1) Obviněný může přijímat a na svůj náklad odesílat písemná sdělení (dále jen „korespondenci“) bez omezení.

(2) Korespondence podléhá kontrole, která zahrnuje seznámení se s obsahem písemností. Je-li důvodem vazby obava, že obviněný bude mařit objasnění skutečností závažných pro trestní stíhání, provádí kontrolu korespondence orgán, který vede řízení. V ostatních případech je oprávněn kontrolu provádět orgán Vězeňské služby. Vězeňská služba má povinnost korespondenci zadržet a předat orgánům činným

⁴⁾ § 72 odst. 2 trestního řádu.

v trestním řízení, zakládá-li její obsah podezření z trestné činnosti nebo jestliže by doručením korespondence mohl být mařen účel vazby. Zadržaná korespondence se založí do trestního spisu a nezávadná část jejího obsahu se oznámí adresátu.

(3) Kontrola korespondence mezi obviněným a jeho obhájcem a mezi obviněným a státními orgány České republiky je nepřipustná. Tato korespondence se odesílá adresátům neprodleně a doručuje se obviněnému bez průtahů.

(4) Obviněnému, který neumí nebo nemůže číst nebo psát, Vězeňská služba zajistí, aby mu byly došlé dopisy přečteny, nebo mu poskytne pomoc při sepisování žádostí, podání a stížností státním orgánům a při dopisování s obhájcem.

§ 14

Návštěvy obviněných

(1) Obviněný má právo na přijetí návštěvy v počtu nejvýše čtyř osob ve věznici jednou za tři týdny v trvání 30 minut. V odůvodněných případech může ředitel věznice povolit přijetí návštěvy i za dobu kratší než tři týdny, případně na dobu delší než 30 minut. U obviněných, u nichž je důvodem vazby obava, že budou mařit objasňování skutečností závažných pro trestní stíhání, je k přijetí návštěvy nutný předchozí písemný souhlas soudu a v přípravném řízení státního zástupce.

(2) Návštěvy probíhají v místnostech k tomu určených za přítomnosti orgánu Vězeňské služby. U návštěv, k jejichž přijetí je nutný předchozí písemný souhlas, může být přítomen též zástupce orgánu činného v trestním řízení. Při návštěvě může obviněný přijmout balíček s obsahem uvedeným v § 16 odst. 2. Ustanovení § 16 odst. 3 se použije přiměřeně.

(3) Obviněný má právo přijímat ve věznici návštěvy obhájce neomezeně. Omezení uvedená v odstavcích 1 a 2 se na návštěvy obhájce nevztahují.

§ 15

Duchovní a sociální služby

Obviněnému se zajišťuje právo na poskytování duchovních a sociálních služeb v rozsahu vyplývajícím ze zvláštních předpisů.⁵⁾ Poskytování těchto služeb ve věznici se nepovažuje za návštěvy ve smyslu § 14.

§ 16

Nákup potravin a věcí osobní potřeby, přijímání balíčků a peněz

(1) Obviněný má právo na nákup potravin a věcí

osobní potřeby nejméně jednou týdně v zaručeném sortimentu, který stanoví zvláštní předpis.

(2) Obviněný může jednou za dva týdny přijmout balíček s potravinami, knihami a věcmi osobní potřeby do váhy 5 kg. Omezení se nevztahuje na balíčky s oblečením zasílaným za účelem výměny.

(3) Balíčky podléhají kontrole orgánů Vězeňské služby. Obviněnému se nepředávají věci, které odporují účelu vazby, nebo které není dovoleno mít podle řádu výkonu vazby v cele, zejména věci, kterými by mohl ohrozit život a zdraví vlastní nebo jiných osob. Nepředané věci se odešlou zpět odesílateli na jeho náklady.

(4) Obviněný může přijímat bez omezení peníze, které mu byly do věznice poslány. Věznice je povinna zajistit jejich bezpečné uložení a umožnit obviněnému na jeho náklady s nimi disponovat. Zvláštní předpis stanoví, v kterých případech je obviněný povinen peníze uložit.

§ 17

Uspokojování kulturních potřeb

Obviněný má právo objednat si na svůj náklad knihy, denní tisk a časopisy, včetně zahraničních, pokud jsou distribuované v tuzemsku. Může si půjčovat a hrát společenské hry, z vězeňské knihovny si půjčovat beletrii a odborné publikace, včetně právních předpisů.

§ 18

Péče o zdraví

(1) Obviněný má právo na nepřetržitý osmihodinový čas ke spánku.

(2) Obviněný má právo účastnit se denně vycházky ve vymezeném prostoru věznice v trvání nejméně jedné hodiny. Vycházka může být z důležitých důvodů na základě rozhodnutí ředitele věznice omezena nebo zrušena. U nemocných obviněných a obviněných těhotných žen se vycházky konají se souhlasem ošetřujícího lékaře a podle jeho doporučení.

(3) Obviněný má právo na zdravotní péči v rozsahu a za podmínek stanovených zvláštním předpisem⁶⁾ s přihlédnutím k omezením vyplývajícím z účelu vazby.

(4) Obviněný je povinen podrobit se preventivní vstupní, periodické a výstupní (popřípadě i mimořádné) lékařské prohlídce v rozsahu určeném lékařem, včetně nezbytných diagnostických a laboratorních vyšetření a očkování, a preventivním opatřením stanoveným orgány ochrany veřejného zdraví.

⁵⁾ § 9 zákona č. 308/1991 Sb., o svobodě náboženské víry a postavení církví a náboženských společností.
§ 91 zákona č. 100/1988 Sb., o sociálním zabezpečení, ve znění zákona č. 180/1990 Sb.

⁶⁾ § 9 odst. 2 zákona č. 20/1966 Sb., o péči o zdravý lidu, ve znění zákona ČNR č. 548/1991 Sb.

(5) Jestliže zdravotní stav obviněného vyžaduje zdravotní péči, kterou není možno zajistit ve věznici, poskytne se mu ve zdravotnickém zařízení mimo věznici. Ostrahu obviněného v takovém případě zajišťuje nejbližší věznice.

(6) Způsobil-li si obviněný svévolně újmu na zdraví, má povinnost uhradit náklady léčení a skutečně vynaložené náklady ostrahy a dopravy do zdravotnického zařízení.

§ 19

Zaměstnávání obviněných

(1) Obviněný může být na vlastní žádost po dobu trvání vazby pracovní zařazen v rámci pracovních možností věznice. Ustanovení § 7 se užije obdobně.

(2) Pracovní zařazení, odměňování, zdravotní pojištění a sociální zabezpečení upravují zvláštní předpisy.⁷⁾

§ 20

Ochrana práv obviněných

(1) K uplatnění svých práv může obviněný podávat státním orgánům České republiky žádosti a stížnosti, které je věznice povinna neprodleně odeslat.

(2) Pokud o to obviněný požádá, musí mu být bez zbytečného odkladu umožněna rozmluva s ředitelem věznice nebo s jeho zástupcem.

§ 21

Povinnosti obviněných

(1) Obviněný je povinen dodržovat řád výkonu vazby a vnitřní řád věznice, plnit příkazy a pokyny Vězeňské služby, šetřit majetek věznice a ostatních obviněných a chovat se slušně ke všem osobám, se kterými přijde do styku.

(2) Obviněný nesmí navazovat nedovolené styky s jinými obviněnými nebo s osobami na svobodě, vyrábět, přechovávat a konzumovat alkoholické nápoje a jiné návykové látky,⁸⁾ vyrábět a přechovávat předměty, které by mohly být použity k ohrožení bezpečnosti osob a majetku nebo k útěku, nebo které by svým množstvím nebo povahou mohly narušovat pořádek nebo škodit zdraví.

(3) Obviněný je povinen se podrobit osobní prohlídce při přijetí do vazby, při přemístění mimo věznici nebo při podezření, že má u sebe věc, jejíž držení je ve

vazbě zakázáno. Věc, jejíž držení je ve vazbě zakázáno, se obviněnému odejme a po dobu trvání vazby vezme do úschovy.

(4) Pokud je to nezbytné k zajištění vnitřního pořádku a bezpečnosti ve věznici, jsou orgány Vězeňské služby oprávněny použít proti obviněnému, odmítajícímu plnit své povinnosti, donucovací prostředky stanovené zvláštním zákonem.⁹⁾

HLAVA IV

VYŘIZOVÁNÍ KÁZEŇSKÝCH PŘESTUPKŮ OBVINĚNÝCH

§ 22

Kázeňské přestupky, kázeňské tresty a ochranná opatření zabránění věci

(1) Zaviněné porušení povinností podle § 21 při výkonu vazby je kázeňským přestupkem, za nějž může být obviněnému uložen kázeňský trest. Méně závažný kázeňský přestupek lze vyřídit napomenutím nebo převedením obviněného z oddělení pro výkon vazby se zmírněným režimem do oddělení s běžným režimem. Výkonem kázeňského trestu není dotčena povinnost obviněného uhradit případně způsobenou škodu.

(2) Kázeňskými tresty jsou:

- a) pokuta do výše 1000 Kč,
- b) odnětí práva na přijetí balíčku a zákaz nákupu potravin a věcí osobní potřeby (s výjimkou hygienických potřeb) až na dobu jednoho měsíce,
- c) propadnutí věci,
- d) umístění do samovazby až na 10 dní.

(3) Uložený kázeňský trest musí být úměrný závažnosti kázeňského přestupku. Není-li stanoveno jinak, lze obviněnému za kázeňský přestupek uložit jen jeden kázeňský trest.

(4) Při výměře pokuty je třeba přihlídnout též k osobním poměrům obviněného. Věznice může výkon tohoto kázeňského trestu provést převodem příslušné částky z prostředků, které má obviněný ve věznici uloženy. Vlastníkem této částky se stává stát. Uložené prostředky obviněného nesmějí klesnout pod 500 Kč.

(5) Propadnutí věci je možno uložit samostatně

⁷⁾ Např. zákon ČNR č. 592/1992 Sb., o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů, zákon ČNR č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 65/1965 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů.

⁸⁾ § 89 odst. 13 trestního zákona.

⁹⁾ § 17 a 18 zákona ČNR č. 555/1992 Sb.

nebo vedle jiného kázeňského trestu obviněnému, jde-li o věc, která mu náleží a

- a) kterou použil ke spáchání kázeňského přestupku, nebo
- b) která byla ke spáchání kázeňského přestupku určena, anebo
- c) kterou spácháním kázeňského přestupku získal.

(6) Propadnutí věci nelze uložit, je-li hodnota věci v nápadném nepoměru k povaze kázeňského přestupku. Vlastníkem propadlé věci se stává stát.

(7) Samovazbou se rozumí umístění obviněného do zvláštní cely v oddělení samovazeb. Po dobu umístění v samovazbě nesmí obviněný přijímat návštěvy (s výjimkou obhájce), nemá právo používat vlastní oděv, prádlo a obuv, nemá právo na přijetí balíčku, nákup potravin a věcí osobní potřeby (s výjimkou hygienických potřeb), není mu dovoleno čtení časopisů a knih (s výjimkou právních předpisů), jakož i hraní společenských her. Doba výkonu kázeňského trestu umístění do samovazby se nezapočítává do doby pro přijetí návštěvy a balíčku.

(8) Kázeňský trest umístění do samovazby nelze uložit těhotné ženě a obviněnému, u něhož by výkonem takového trestu bylo ohroženo jeho zdraví.

(9) Jestliže uložení kázeňského trestu propadnutí věci brání skutečnost, že obviněného nelze kázeňsky stíhat, nebo věc nenáleží pachateli přestupku, lze rozhodnout o jejím zabrání, vyžaduje-li to bezpečnost osob nebo majetku, popřípadě jiný obdobný obecný zájem. Vlastníkem zabrané věci se stává stát.

§ 23

Rízení o kázeňských přestupcích a o zabrání věci

(1) Ukládat kázeňské tresty a rozhodnout o zabrání věci je oprávněn ředitel věznice nebo jím pověřený orgán Vězeňské služby.

(2) Kázeňský trest lze uložit jen po náležitém objasnění rozhodných okolností, za nichž byl kázeňský přestupek spáchán, a prokázání viny obviněného. Před uložení kázeňského trestu musí být obviněnému a osobě, která uplatňuje vlastnické právo k věci, jež může být zabráná, umožněno se k věci vyjádřit.

(3) O uložení kázeňského trestu musí být rozhodnuto a toto rozhodnutí obviněnému oznámeno do 15 dnů ode dne, kdy se orgán oprávněný k jeho uložení o spáchání přestupku dozvěděl, nejpozději však do jednoho měsíce od porušení stanoveného pořádku a kázně.

(4) Rozhodnutí o zabrání věci se neprodleně

oznáme obviněnému, který měl spáchat kázeňský přestupek, a vlastníkově věci, pokud je znám.

(5) Rozhodnutí, jímž byla uložena pokuta, propadnutí věci nebo bylo vysloveno zabrání věci, je třeba bez zbytečného odkladu písemně vyhotovit a doručit obviněnému a osobě uvedené v odstavci 4.

(6) Proti rozhodnutí o uložení kázeňského trestu může obviněný a proti rozhodnutí o zabrání věci i osoba uvedená v odstavci 4 do tří dnů od jeho oznámení, a bylo-li doručeno, od doručení, podat stížnost, která má odkladný účinek. Stížnost nemá odkladný účinek, byl-li uložen trest umístění do samovazby a udržení pořádku a kázně ve věznici vyžaduje, aby byl trest ihned vykonán.

(7) O stížnosti proti rozhodnutí, jímž byl uložen kázeňský trest pokuty, propadnutí věci nebo bylo uloženo ochranné opatření zabrání věci, rozhoduje podle zvláštního zákona¹⁰⁾ okresní soud, v jehož obvodu se věznice nachází. O stížnosti proti rozhodnutí, jímž byl uložen jiný kázeňský trest, rozhoduje ředitel věznice, a jde-li o rozhodnutí jím vydané, generální ředitel Vězeňské služby nebo jím pověřený orgán generálního ředitelství Vězeňské služby. Jde-li o stížnost, která nemá odkladný účinek, musí být rozhodnuto bez zbytečného odkladu.

§ 24

Na řízení podle hlavy IV se nevztahují obecné právní předpisy o správním řízení.¹¹⁾

HLAVA V

VÝKON VAZBY NA MLADISTVÝCH

§ 25

Obecné ustanovení

Na výkon vazby obviněného, který nedovršil 18. rok svého věku (dále jen „mladistvý“), se použijí ostatní ustanovení tohoto zákona, pokud není v této hlavě stanoveno jinak.

§ 26

Zvláštní ustanovení

(1) Mladiství se umísťují do cel odděleně od ostatních obviněných. Umístit mladistvého do cely společně s dospělými obviněnými je možné pouze ve výjimečných případech, lze-li mít důvodně za to, že takový postup je z hledisek uvedených v § 6 odst. 1 pro mladistvého vhodnější.

¹⁰⁾ § 250l a násl. občanského soudního řádu.

¹¹⁾ Zákon č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád).

(2) Mladistvý má právo na přijetí návštěvy ve věznici jednou za týden.

(3) Kázeňský trest odnětí práva na přijetí balíčku a zákaz nákupu potravin a věcí osobní potřeby nesmí u mladistvého přesáhnout dobu jednoho týdne.

(4) Kázeňský trest umístění do samovazby lze uložit mladistvému nejdéle na dobu pěti dní.

(5) Při uložení kázeňského trestu umístění do samovazby smí obviněný mladistvý přijímat a odesílat korespondenci a je mu dovoleno čtení denního tisku a knih.

HLAVA VI

VÝKON VAZBY NA CIZINCÍCH

§ 27

Obecné ustanovení

Na výkon vazby obviněného, který není státním občanem České republiky (dále jen „cizinec“), se použijí ostatní ustanovení tohoto zákona, pokud není v této hlavě stanoveno jinak.

§ 28

Zvláštní ustanovení

(1) Cizince je bezprostředně po přijetí do vazby nutno poučit o jeho právu obracet se na diplomatickou misi a konzulární úřad státu, jehož je státním občanem. Uprchlíci a bezdomovci se poučí o právu obracet se na diplomatickou misi státu, pověřeného chránit jejich zájmy, nebo na mezinárodní orgány, jejichž posláním je tyto zájmy chránit. Tím není dotčena povinnost orgánu činného v trestním řízení vyrozumět, v souladu s příslušnou mezinárodní smlouvou, o vzetí do

vazby zastupitelský orgán státu, jehož je obviněný občanem.

(2) Cizinec se poučí o právu na přijetí konzulární návštěvy zástupců orgánů uvedených v odstavci 1. Konzulární návštěva se uskuteční za podmínek stanovených zvláštními předpisy. Tato návštěva se nezapočítává do návštěv podle ustanovení § 14 odst. 1 tohoto zákona.

(3) Poučení cizince se provede v jeho mateřském jazyce nebo v jazyce, jemuž rozumí.

HLAVA VII

§ 29

Dozor a kontrola nad výkonem vazby

Dozor nad dodržováním právních předpisů při výkonu vazby a kontrolu nad výkonem vazby provádí ministr spravedlnosti.

HLAVA VIII

PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

§ 30

Pokud se v jiných právních předpisech užívají slova „ústav pro výkon vazby“, rozumí se tím vazební věznice, a pokud se užívají slova „ústav pro výkon trestu odnětí svobody“, rozumí se tím věznice.

§ 31

Ministerstvo spravedlnosti stanoví vyhláškou řád výkonu vazby.

§ 32

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1994.

Uhde v. r.

Havel v. r.

Klaus v. r.